

maa Følgen deraf nødvendigvis blive, at de, der producerer Varerne, Fabrikkerne, eller hvad vi skal kalde dem, Producenterne i al Almindelighed, som de Mennesker, de fornuftige Mennesker, de nu en Gang'er, siger til sig selv: Det kan ikke falde os ind at forøge vore Varelagre i en saadan Periode, det kan knap falde os ind at vedligeholde dem, thi vi ved, at om saa og saa mange Dage eller saa og saa mange Uger kan vi producere til en billigere Pris, end vi kan i Øjeblikket; og dette virker selvfølgelig ind paa Produktionsforholdene her i Landet. De handlende har heller ikke nogen stor Fristelse til at forøge deres Lagre udover, hvad de kan afsætte inden den Tid, da de kan skaffe sig ny Forsyning billigere, og ikke mindst gælder det Kunderne, Køberne, at naar de kan regne sig til, at de senere kan købe en Vare billigere, og de kan undvære den til den Tid, saa venter de; det er menneskeligt, og det er set ud fra deres Synspunkt ogsaa tilraadeligt. Og denne Tilbageholdenhed baade hos Producenterne og Køberne vokser naturligvis og viser sig stærkere, jo nærmere man kommer det Tidspunkt, da det nye Pristal kan ventes. Jeg synes derfor, vi har Lov at haabe, og jeg synes ogsaa, vi har Grund til at tro, at naar Pristallet om nogle faa Dage kommer og bliver af den Størrelse, som man fra alle Sider tænker sig, vil der ske en betydelig Nedgang i den Arbejdsloshed, vi nu har; saa vil Hjulene atter kunne sættes i Gang, thi saa vil der være skabt et Grundlag for Arbejde og Afsætning. Nu siger man nok fra nogle Sider: Ja, men det er muligt, at det store Prisfald, det endnu større Prisfald, kommer i August Maaned. Men dertil er dog at sige, at derom ved vi intet; Kronen staar dog ikke saa fast endnu i Dag, at man kan bygge paa, at der kommer et nyt Fald i August. I hvert Fald er der et halvt Aar til det næste Pristals Fastsættelse, og i dette halve Aar skal der bruges Varer, og vil der forhaabentlig ogsaa blive produceret Varer til Fordel baade for dem, der skal sælge dem, og dem, der skal forarbejde dem.

Det foreliggende Lovforslag er som omtalt af den højtærede Erhvervsminister undergaaet en Forandring i det andet høje Ting. Da Forslaget blev fremsat, blev der fra flere Sider gjort Indvendinger imod det;

de gjaldt ikke blot det Spørgsmaal, om et saadant Forslag lod sig praktisk anvende, men ogsaa Folk, der saa med Velvillie paa det, sagde, at det kun var en Skitse. Og der er vist noget i det, men det gør jo ikke saa meget, om den højtærede Regering i Folketinget nøjes med Skitser, hvad enten det nu gælder Afrustning eller gælder et Spørgsmaal som dette, for selv om man følger den Formel, som L. Birck en Gang anførte som den, hvori Socialdemokratiets Ønsker og Forslag kunde samles: Verden skal forbedres inden Paaske, det nærmere bestemmes ved kongelig Anordning, er det jo saaledes, at naar man kommer med saadant Forslag i Folketinget, har det radikale Venstre Mænd, der er Mestres i Formen og Façon, og det er ogsaa dem, der i dette Tilfælde har omredigeret Lovforslaget, saaledes at der er kommet mere Façon over det. Men de Radikale har ikke nøjedes med selve den ydre Form; de har tillige paa en Maade halveret Forslaget, idet de 6 Mill. Kr., der var Tale om som Tilskud til Arbejds-lønninger, er blevet til 3 Mill. Kr., og i Stedet for de øvrige 3 Millioner er der kommet en Bestemmelse om Laan fra Statskassen; og ved Laan forstaar man jo ikke noget, man forærer bort, selv om jeg indrømmer, at det undertiden hænder, at Staten, naar den laaner Penge ud, ikke faar dem tilbage, men ifølge Lovforslagets Bestemmelser er det dog Tanken, at de efter 2 Aars Forløb skulde tilbagebetales og forrentes, og Tilbagebetalingen skal foregaa indenfor en forholdsvis kort Periode— jeg nærer nu Tvivl om, at de Virksomheder, der faar disse Penge, hvis Loven bliver vedtaget, vil kunne tilbagebetale dem med saa kort Frist, som der her er Tale om. Nu hørte vi jo nok den højtærede Erhvervsminister sige: Ja, vel er Forslaget undergaaet Forandringer i Folketinget, men jeg har alligevel den Forventning, at det Parti, der har foretaget denne Forandring, hvis det skulde vise sig nødvendigt, ogsaa vil være med til at vende tilbage til Forslagets oprindelige Form, hvorefter der ikke gives Laan, men Tilskud. Jeg ved naturligvis ikke, hvilke Forventninger den højtærede Erhvervsminister kan have i den Henseende, hvilke Aftaler der er truffet, men jeg gaar dog ud fra, at det radikale Venstre, naar det har foretaget denne Halvering; ogsaa er af den Mening, at det er det